

Suomen Kalastusopaskilta ry:n kommentit luonnokseen 4.2.15 Kalastusasetuksesta

Puutemme tässä vaiheessa enää tärkeimpinä pitämiimme kohtiin ja ehdotamme muutaman osalta kompromisseja.

1§ Kalojen rauhoittaminen

Asetusluonnoksessa on poistettu nykyisessä asetuksessa oleva mahdollisuus kalastaa lohta ja taimenta joessa syyskuun 10 ensimmäisen päivän aikana. Ministeriö haluaa suojella lohta ja taimenta siellä, missä nykyään ei ole enää juuri mitään suojeltavaa voimakkaan meri- ja järvipyyntin johdosta. Heikkojen lohi- ja taimenkantojen elvyttäminen vaatisi huomattavasti asetusluonnoksessa esitettyä tehokkaampia toimenpiteitä merellä ja järvioltailla tapahtuvan sekakantakalastuksen ja valikoimattoman verkkokalastuksen vähentämiseksi.

1 §:n 2 momentissa Suomenlahti on keinotekoisesti rajoitettu Hankoniemen etelärannalle. Paljon toimivampaa olisi määrittää Suomenlahti Hankoniemen länsikärjestä itään: Suomenlahti rajoittuu Hankoniemen etelärannasta ja pituusasteesta 22 89E itään.

2§ Kalojen sallitut pyyntimitat

Asetusluonnoksen 1 § 3 kohdan mukaan rasvaevällisellä taimenella ei olisi Suomenlahdella lainkaan alamittaa! Tämä lienee lapsus, joka on korjattava.

Rasvaevättömälle taimenelle aiottu 50 cm:n alamitta poikkeaa merellä pyydetyn taimenen osalta Lohi- ja meritaimenstrategiassa sovitusta taimenen 60 cm:n alamitasta.

Meritaimenen luonnonkannoille olisi tuhoisaa, jos istutetuille taimenille asetetaan 10 cm lyhyempi alamitta. Kalastus suuntautuisi 50 cm taimeniin, jolloin kalastajat käyttäisivät verkoissa 50 cm taimenille sopivaa solmuväliä, mihin myös rasvaeväleikkaamattomat luonnontaimenet kuolisivat. Istutetulle taimenelle esitetty 50 cm:n alamitta ei myöskään hyödynnä taimenen hyvää kasvupotentiaalia, jolloin istutuksista saatava hyöty jää istutuskustannuksiin nähden tappiolliseksi. Esitys eväleikatun taimenen 50 cm:n alamitasta on korjattava 60 cm:iin.

Kuhan alamitan nostamisessa olisi kuunneltava kalatutkijoiden suosituksia nostaa kuhan alamittaa reilusti, sillä se kasvattaisi kutupopulaation kokoa ja kuhasaalista.

Kannatamme kuhan alamitan nostamista 45 cm:iin paitsi sisävesillä myös kaikilla merialueilla. Jos tästä ei löydy poliittista sopua ehdotamme, että kuhan alamitta nostettaisiin ainakin Suomenlahdella 45 cm:iin. Kuhan alamitan nostaminen vain 40 cm:iin ei käytännössä nostaisi kalojen keskikokoa Suomenlahdella lainkaan, koska lähes kaikki kalastusalueet jo soveltavat 40 cm:n alamittaa. Ei ole biologista perustetta kuhan eri alamitoille järvillä ja merellä ja se vaikeuttaisi kalastuksen valvontaa esim. jokisuistoissa.

Perustelut kuhan alamitan nostamiselle:

- Kuhien kalastaminen liian pieninä on poistanut populaatiosta nopeakasvuisimmat ja saanut aikaan kuhan kääpiöitymistä ainakin Saaristomerellä
- Suurempikokoiset kuhayksilöt tuottavat suurempia määriä elinvoimaisempia poikasia
- Jokaisen kuhayksilön tulisi saada mahdollisuus kutea edes kerran
- Kaikki kalastajat kalastustavasta riippumatta arvostaisivat enemmän nykyistä suurempia kaloja.
- Suurempien yksilöiden myötä kuhakannan kokonaissaalis kasvaisi
- Suurempien kuhien mukana merestä poistuisi enemmän fosforia ja muita ravinteita ja kuin tuetuilla poistokalastusohjelmilla.

Kannatamme myös edellisessä asetulusuunnoksessa esitettyä 70 cm:n ylämittaa kuhalle em. perusteilla ja ehdotamme, että hauelle säädetään 90 cm:n ylämitta kaikilla merialueilla. Kalastuspaine on merellä hyvillä haukialueilla huomattava ja tarve säästää isoja yksilöitä on siellä suurin. Kuhan ja hauen ylämitalla on suuri merkitys, jos halutaan kasvattaa Suomen kilpailukykyä ulkomaisten kalastusmatkailijoiden keskuudessa.

3§ ELY- keskuksen oikeus määrätä pyyntimitoista

Ainoastaan suljetuissa järvioltaissa voidaan sallia enintään 10% poikkeaminen valtakunnallisesti säädettyistä alamitoista. Merellä, missä kalat vaeltavat alueelta toiselle, ei alamtasta poikkeamista tule sallia. Poikkeamisen täytyy perustua tieteelliseen näyttöön kalakantojen tilasta ja poikkeamis päätöksestä on oltava valitusmahdollisuus.

4§ Saaliskiintiöt

Kannatamme yhden lohen ja yhden rasvaevättömän järvilohen saaliskiintiöitä, mutta kiintiöiden pitää kohdistua tasapuolisesti kaikkiin vapaa-ajan kalastusmuotoihin, myös pyydyskalastukseen. Tässä on kysymys oikeudenmukaisuudesta ja tavoitteisiin pääsemiseksi on välttämätöntä rajoittaa myös tehokkaimpia kalastusmuotoja, pyydyskalastusta. Kun asetetaan vapaa-ajankalastukselle saaliskiintiöt pitää samanaikaisesti vapaa-ajankalastuksessa rajoittaa verkkojen ja muiden sellaisten pyydysten määrää, mistä kiintiön ylittävää saalista ei voi vapauttaa hyväkuntoisena.

Vapaa-ajankalastukseen esitetty 1 lohen ja järvilohen saalisrajoitus ei ole tasapainossa vapaa-ajankalastukseen esitetyn 8 verkon enimmäisrajoituksen kanssa. Jos vapaa-ajankalastuksessa säädetään saalisrajoitukseksi 1 lohi tai järvilohi/vrk/kalastaja, pitää lohen ja järvilohen pyynnissä käytettävien verkkojen määrä rajoittaa enintään 1 -2 verkkoon/kalastaja ja myös pitkäsiimalle ja muille koukkupydyksille pitää säätää tiukat koukkumäärärajoitukset. Pyydyskalastajia on myös ohjattava vaihtamaan verkot pieniin rysiin ja katiskoihin, joista saalista voidaan vapauttaa.

Esitämme, että asetuksessa määrättäisiin vapaa-ajankalastajille päiväkohtainen saalisrajoitus myös hauki-, kuha- ja taimensaaliille. Sopivat rajoitukset olisivat 1 taimen, 3 haukea ja 3 kuhaa vuorokaudessa.

12 § Verkkokalastusta koskevat määräykset

Kalastusasetuksessa on määrättävä vahvistettaviin alamittoihin sopivista pienimmistä sallituista verkkojen silmäkoista.

Lohi- ja meritaimenstrategian mukaisesti taimenen kalastuksessa merellä tulee kieltää muutkin pyydykset kuin pintaverkot ja sallia ainoastaan sellaisten pyydysten käyttö, mistä rasvaevälliset taimenet voidaan vapauttaa elävänä ja hyväkuntoisena, kuten viehekalastuksessa.

Ehdotus kalastusasetukseksi ei selvästikään huomioi meritaimenen kalastuksessa tapahtuneita muutoksia. Taimenen kalastuksessa käytetään nykyään enimmäkseen pohjaverkkoja, joten pintaverkoille esitetty solmuvälirajoitus ei uhanalaisia taimenkantoja tule pelastamaan.

Ei riitä, että vain pintaan laskettujen verkkojen suunta osoitetaan 120 m välein välikoholla, vaan vesiturvallisuuden takia näin täytyy olla myös pohjaverkkojen osalta. Jos merkkien etäisyydet ovat satoja metrejä, verkkoja on vaikea havaita.

Suomen Kalastusopaskilta ry

6.5.2015

Markku Tiusanen

varapuheenjohtaja

Erik Herlevi

sihteeri